

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN.
 (SCANDINAVIAN CANADIAN.)
 A Religious Political weekly Journal,
 published in Winnipeg, Man., Canada
 by
 EMANUEL ÖHLEN,
 181 Rupert st. East, Winnipeg
 Man., Canada.

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN.
 (SCANDINAVIAN CANADIAN.)
 A Religious Political weekly Journal,
 published in Winnipeg, Man., Canada
 by
 EMANUEL ÖHLEN,
 181 Rupert st. East, Winnipeg
 Man., Canada.

PRENUMERATIONSPRIS:
 Ett år - \$1.50 - Sex månader \$0.75
 Ett år till Skandinavien - \$2.00
 Ett halvt år till do. - \$1.00
 adress:
 EMANUEL ÖHLEN, Manager,
 P. O. Box 642, Winnipeg, Man.,
 Canada.

SKANDINAVISKE

CANADIENSAREN

KRISTLIG OCH POLITISK VECKOTIDNING.

Löp. No. 101. - ARG. 7.]

WINNIPEG, MAN. 21 JULI 1893.

[No. 29 - Lösn. 5 CTS.

ALLA LIKA.
 Mel. 66 Sankey. 1 Tim. 6: 7.
 Fattig börjar man sin tid
 Uppå jorden här.
 Mindre fröjd än gråt och strid,
 Medfödt arf ju är.
 Alla lika då hvarann'
 Ut i rikedom,
 Eller, som man hellre kan
 Säg: fattigdom.
 Och när lifvet gjort sin rond.
 Tomhänt ut man går;
 Vare sig om liten stund
 Eller några år.
 Alla lika: Rika gå
 Från sitt guld i graf;
 Fattigmannen likaså
 Från sin tiggargraf.
 Fastän sådant jemt man ser:
 "Fattig först som sist",
 Vill man ändå hafva mer
 Ärligt som med list,
 För att blifva rik och stor.
 Men, o Herre kär,
 Hjelp hvar själ, som på dig tror,
 Att förtrojd han är!

VERLDSLIGSTÄLLIGHET.

För så vidt en troende har något allvar med sin kristendom, måste han taga i betraktande det förhållande, i hvilket han sjelf står till den omgifvande världen, enär detta i de flesta fallen utgör den yttre sköten på det inre lifvet. Hvad han skall göra eller låta är därför af högsta vikt och Guds ord låter en icke heller vara i okunnighet huru långt man bör gå i ena eller andra stycket. Vi vilja se.

Verld och Jesu lärjungar äro de tvenne klasser af menniskor, som bibeln, när det är fråga om förhållandet till Gud, vet att tala om. Mycket är det, som skiljer dessa åt: men de hafva ock mycket gemensamt och det sådant, att icke ens nyföddens hyarken kan förändra eller borttaga det. "Alla behöfva vi hvarandras hjälp", läste man förr i katekesen, och detta är sant äfven nu, fastän den nya katekes upplagan uttalar detta. Det är icke svårt att förstå, att så länge man bor här på jorden och det ena behöfet efter det andra gör sig gällande, så kräver den mänskliga naturens grundlag att den ena menniskan icke kan vara den andra förutan. Icke heller har det varit Herrens mening, att hans lärjungar så skulle förena sig med hvarandra, att de icke skulle ha något att skärfva med den öfriga världen. Tvärfva tillade han sin lärjungar att gå ut i hela världen. Verlden var det stora arbetsfält, hvar på Jesu troende skulle arbeta, och den stora skörd, som han vill ha inbergad i den himmelska ladan. Han bad därför och sin himmelske Fader, icke att taga lärjungarne af världen utan endast bevara dem från det onda. Det var verlden, som af Gud så älskades, att han gaf henne sin älsfödde son, och detta bör verlden

derför få veta. Mindre än som så bör man icke därför betrakta de oomvända, de ogudaktiga menniskorna. Men betraktar man dem såsom af Gud älskade, och är man sjelf född ofvan ifrån, då förstår man ock, att man, för att likna sin himmelske Fader, måste behandla de oomvända på samma sätt som han och efter de anvisningar, han har gifvit i sitt ord. Och kärlekens art är icke att stöta bort utan närma. Man har därför Gud emot sig, så snart man icke vill ha något att göra med en oomvänd, och det är ett rättvist straff från Gud, då man på ett eller annat sätt får lida därför. Eller huru skulle man bära sig åt, om man aldrig ville inlåta sig i någon affär med en icke till Herren Jesus omvänd menniska? Och hvart skulle man gå för att endast få medtröende att göra? Apostelen Paulus skriver till de troende i Korint. "Jag skref till eder i mitt bref, att I skullen undvika umgänget med horkarlar, dock icke i allmänhet med denna världens horkarlar eller girige eller roffare eller afgudadyrkare, enär I ju då måsten gå ut ur verlden". (Kor. 5: 10.) Och sådana träffa vi på och få mer eller mindre att göra med, hvarhelst vi må komma på denna jord. Icke heller ha de samma kristna hvarken rätt eller magt till att utrota dem på annat sätt, än att få dem att blifva Guds barn. Det är ock det enda sätt som gifves, att få bort ogudaktighet. Derfor säger ock Herren i liknelsen om ogräset och hvetet: "Låten båda växa till sammans intill skörden". (Math. 13: 30.) Och så står det till än i dag. Påskern, som är verlden, växer ogräset och hvetet om hvar annat, och att rycka ett ogräs ur tiden räknar den store sådens Herre för ett lika stort brott, som att göra det med ett hvetestrå. När en menniska skall göra sådant, sker det alltid till skada för flera andra. Derfor har Gud behållit den rätten för sig sjelf, på det intet misstag skall göras. Men det kommer en dag, och denna dag rycker allt närmare och närmare, då det skall blifva skilsmessa mellan troende och de otrogna. Vid skördetiden skall han säga till skördemännen: "Hemten först ogräset tillhoppa och binden det i knippor för att uppbränna det, men samlen hvetet i min lada". (Math. 13: 30.) "Han skall skilja dem från hvarandra, som en herde skiljer fåren från getterna". (Math. 25: 32.) "Han skall göra sin loge ren och samla hvetet i ladan, men agnarne skall han uppbränna i osläcklig eld". (Math. 3: 12.) Till dess få således troende och otrogna hafva umgänge med hvarandra.

Men, torde du säga, varnar icke Guds ord för verldsligställighet och formanar det icke Guds församling att afskilja från sig den, som är ond? Huru skall man förstå sådant? Säger icke apostelen: "Älsken icke verlden, ty den som älskar verlden, i honom är icke Fadrens kärlek". Motsäger detta icke

Herrens: "Älsken edra öfvänner"? Nej, visst icke. Du måste älska världens barn för att kunna göra af hjertat något för deras bästa, men på samma gång hata världens onda väsende. Annars är din kärlek utan minsta värde. Drages du ned i en eller annan last, så är det ju omöjligt att derifrån hjälpa någon annan. Derfor formanar Paulus: "Skieken eder icke efter denna verlden, utan förvanden eder genom edert sinnes förnyelse på det att I mån kunna pröfva, hvad som är Guds goda, behagliga och fullkomliga vilja". (Rom. 12: 2.) Skillnad måste det vara och skillnad måste det synas på Guds och världens barn. Hvad Gud har rengjort, vill han hvarken att andra skola kalla eller göra ore. Allt, som är orätt, allt som misspryder dem såsom kristna eller kastar skugga på det heliga namnet hvar-efter de blifvit nämnda, allt skrymteri eller falskhet i världsliga och andliga ting, måste helt och hållet vara en främmande sak för dem, och icke blott det utan äfven ett ont, hvarom de må upplysa och söka rädda sådana själar, som ligga fångade deri. Så länge en menniska är omvänd till Gud, så äro hennes gudstjänsthandlingar icke endast ett hyckleri, som hotas med straff, utan äfven ett besittande och dödade ont, för hvilket Herren i sitt ord varnar de sina på det allra mest bevekliga sätt. Hans ord i detta afseende äro så tydliga, att de behöfva ingen förklaring. I Kor. 6: 14-18 heter det: "Bären icke främmande ok tillsammans med otrogna, ty hvad har rättfärdigheten att göra med oförtfärdigheten eller hvad gemenskap har ljus med mörker? Och huru förlikar sig Kristus och Belial, eller hvad del har en troende med en otrogen? Eller huru kan Guds tempel stå tillsammans med afgudar? Ty I ären den lefvande Gudens tempel, såsom Gud har sagt: 'Jag skall bo hos dem och vandra bland dem, och jag skall vara deras Gud, och de skola vara mitt folk.' Derfor gå ut från dem och skiljens från dem, säger Herren, och kommen icke vid det orent är, och jag skall mottaga eder och var eder en fader, och I skolen vara mina söner och döttrar, säger Herren, den allsväldige". Och skulle någon inom Guds församling finnas lefva i sina synder, så säger Apostelen, att en sådan skall drifvas ut och en troende icke ens äta tillsammans med honom. (1 Kor. 5: 11-13.) Så allvarlig är saken i Guds ögon, och så allvarlig vill han äfven, att vi skola taga den. Må vi städes i fråga om att hjälpa verlden och göra godt, vara den så nära, att vi kunna ricka den en hjälpsam hand, men på samma gång ifråga om delaktighet i dens onda väsende eller synder vara så vidt åt skilda som ljus och mörker. Att vi låta pruta ned vår gudsfruktan ett stycke skall hvarken hjälpa oss eller andra. Och litet surdeg försvårar hela degen. Gud hjälpe oss att vara nyktra äfven i detta afseende!

CANADA NYHETER.

DELORAINÉ, Man. En tysk, Albert Baumberger, 22 år gammal, arresterades här i tisdags såsom förvunnen att hafva mördat sistlidne fredag i Cando, N. D., ej mindre än sex personer. Han återfördes i måndags till Dakota. Det tros att mannen är vansinnig.

MONTREAL. Häraderna Rimouski, Gaspé och Bonaventure lida förskräckligt af torkan och skörden har alldeles slagit fel. Äfven fisket har misslyckats, så att farmarne befinnas i en svår ställning.

MONTREAL den 18 juli. Herr Alf Åkerlin, Canadiska regeringens Immigrations agent i Ottawa, är här för att möta omkring 200 Skandinaviska emigranter, som anlända med ångaren Labrador. Ibland dem är en tidningsman, Herr J. W. Carlson från Sundsvall, Sverige, som representerar tidningen "Norr-länningen". Herr Carlson ämnar insända meddelanden om Canada med fastadt afseende på emigrationen.

QUEBEC. Vogers vagnfabrik och tre byggnader förstördes af elden i tisdags. Skadan anslås till \$20,000.

— Provinzen Quebecs Guvernör Chapleau, som länge vistats i Europa för sin helsas skull, återvänder från Southampton den 29 juli.

WINNIPEG. Kabeltelegram från Shanghai, Kina, meddelar, att Kinesiska regeringen nekat utgifva ersättning för de Svenska missionärerna Wickholm och Johansen, som dödades af böblen i Macheng omkring tre veckor sedan.

— Grödan ser mycket lofvande ut öfver hela provinzen och rikligt med regn, nästan för mycket, har fallit.

— Manitoba regeringen meddelar att upp till den 3 juli hade Manitoba utställningen i Chicago besöks af 108,000 personer.

— På Winnipegs utställningen finnes en af den största hästar i Amerika, mätande 20 quarter och 1 tum. Den är uppfödd vid Letellier, 56 mil söder om Winnipeg.

— Canada Pacific jernvägen tjänstemäns utflykt till Carman förliden lördag besökte af 1,600 personer.

— Edmonton köping har nu en befolkning af 1,331.

— Canada Pacific jernvägens inkomster för veckan upp till den 14 juli utgjorde \$429,000 mot \$421,000 samma tid i fjöl.

— Justitieministern har afgifvit sitt utlåtande angående försäljning af öl på utställningsplatsen, samt förklarat att det är olagligt. Nykterhetsvännerna hafva således segrat.

— Sex hundra fiskodlings maskiner, hvardera rymmande 70,000 hvitfiskägg, ock hafva blifvit upp-

satta vid fiskodlings stationen i West Selkirk.

— Mr M. M. Duffie, utnämnd Amerikansk konsul i Winnipeg för Manitoba och Nordvestra Canada, anlände hit och tillträdde sin befattning i tisdags.

— Kontraktören Georg H. Strelvel meddelar till "Tribune" att "Soo" jernvägen från Duluth till Regina Assa, kommer att blifva färdig för trafik omkring 1 september.

— En svala, som hade byggt sitt bo på ett jordbruk nära Roubois, blef nyligen fångad och i en bur förd till Paris, der den åter försattes i frihet. Den återvände strax till sitt bo, tillryggaliggande afståndet af 250 kilometer på 90 minuter, nära tre kilometer i minuten.

— Farmarne i södra Alberta klaga öfver förökningen af vargar i distriktet. Någon ordentlig jagt på varg har icke varit anställd och då, som bekant, varghornona hvarje år föda mellan 8—12 ungar, kan man göra sig en föreställning om att de finnas i stor myckenhet. Det önskas att regeringen ville utlåta ett pris af \$3 för hvarje död varg.

— Winnipegs utställning öppnades fornligen förliden måndag. Antalet föremål i flere branscher understeget fjolåret. Mången höres klaga öfver tiden för utställningen och önska att den skett minst en månad senare. Antalet besökande är stort, synnerhet de sista dagarne. Af hästar äro 404 anmilda, deraf farmhästar 78, ridhästar 26, ponies 14, vagnhästar 41, fullblodshästar 7 o. s. v.

Af hornboskap finnes 242 nummer och bland de många olika slags racer må nämnas korthorn 61, Holsteins 33, Jersey 33 o. s. v. Fårutställningen räknar 291 nummer af 7 olika raser. Af svin finnes 84 af 7 olika raser. Hönsutställningen visar 37 nummer, kalkoner, gäss och ankor 62, samt dufvor 44. I denna afdelning forevisas tre äggnäckningsmaskiner, som äro i fullt arbete. Af kaniner finnes 12 nummer. Smör och ost utställningen är betydligt mindre än fjolåret och räknar nu endast 19 ost- och 104 smörnummer.

Af åkerbruks och trädgårdsalter samt grässlåg finnes 451 föremål utställda, deraf trädgårdsaker 226. Blommor och växter hafva funnit 59 utställare. Kanariefoglar 2 samt bi och honung 8. Från fabriker äro 85 olika artiklar utställda och i hemmet tillverkade 58. Fruktar, konserver och pickles 61, läder och läderarbeten 15, konserveradt kött 7 och fruntimmersarbeten 223. 155 målningar, 5 ritningar och 25 fotografier äro exponerade. Endast 10 skolor hade sändt slöjdarster dit. Tillsammans äro 2,918 föremål utställda mot 3,423 år 1892 och 3,581 år 1891. Hvarje eftermiddag och afton ut- föres sportprogram, bestående af olika slags bollspel, velociped m. m. samt kapplöpningar, akrobat föreställningar, ballonguppstigningar o. s. v.